

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

15 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Toma Nadejda

Judecătorii: Diaconu Iurie și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Pahopol Natalia în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2021 și a sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 14 decembrie 2020, în cauza penală în privința lui

Pșenicinîi Artiom xxxxx, născut la xxxxx, originar din xxxxx, și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 27.09.2019 – 14.12.2020;

Instanța de apel: 21.01.2021 – 25.05.2021;

Instanța de recurs: 13.08.2021 – 15.12.2021.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 14 decembrie 2020, Pșenicinîi Artiom a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1¹) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 2 000 (două mii) unități convenționale, ceea ce constituie 100 000 (una sută mii) lei.

În temeiul art. 106 alin. (2) lit. a) Cod penal, de la Pșenicinii Artiom a fost confiscată în beneficiul statului suma de 700 (șapte sute) Euro, cu titlu de mijloace bănești utilizate la săvârșirea infracțiunii incriminate.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Pșenicinîi Artiom, la 05 aprilie 2019, având dificultăți la susținerea examenului pentru obținerea permisului de conducere, aflându-se în sect. Botanica, mun. Chișinău, considerând că Dobrov Alexandr, are influență asupra persoanelor publice responsabile de examinare și documentare cu permis de conducere din cadrul subdiviziunii Agenției Servicii Publice specializată în calificarea conducătorilor auto, influență care a fost apreciată de către el, drept una reală,

credibilă și posibilă, astfel încât, fiind convins că Dobrov Alexandr poate determina persoanele respective să acționeze în vederea facilitării promovării examenului pentru primirea de către el a permisului de conducere de categoria „B”, conștientizând caracterul infracțional al faptelor sale, i-a promis, oferit și dat lui Dobrov Alexandr, mijloace bănești în sumă de 700 Euro, care conform cursului valutar stabilit de către Banca Națională a Moldovei la 05 aprilie 2019 constituie 18087,93 lei, pentru a exercita influență asupra persoanelor publice care urmau să acționeze în vederea facilitării promovării examenului pentru primirea de către el a permisului de conducere de categoria „B”.

Astfel, acțiunile lui Pșenicinii Artiom, au fost încadrate în baza art. 326 alin. (1¹) Cod penal, *„trafic de influență, adică promisiunea, oferirea și darea unei persoane, personal, de bunuri, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, când respectiva persoană are sau susține că are o influență asupra unei persoane publice, în scopul de a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite”*.

3. Avocatul Pahopol Natalia în numele inculpatului Pșenicinii Artiom și inculpatul, au contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Pșenicinii Artiom să fie achitat, din motiv că nu există faptul infracțiunii.

În motivarea apelului a invocat, că apărarea a prezentat instanței de judecată certificat prin care se confirmă că inculpatul, în perioada 01.01.2019 până în prezent, nu a deținut programare pentru proba teoretică sau practică la obținerea, dreptului de a conduce vehicule, fapt ce este în contradictoriu cu cele invocate în actul de învinuire.

Indică apărarea că, concluziile instanței precum că Pșenicinîi Artiom i-a promis, i-a oferit și i-a dat 700 Euro lui Dobrov Alexandr sunt neîntemeiate.

În prezenta cauză, Dobrov Alexandr nu are nici-o calitate procesuală și din motive necunoscute nu a fost audiat pe marginea celor incriminate inculpatului. Acuzarea nu a prezentat martori pentru a proba circumstanțele descrise în rechizitoriu. Totodată, prin conținutul înregistrărilor audio nu se dovedește timpul, locul și modul săvârșirii presupusei infracțiuni, precum și sursa de unde procurorul a aflat aceasta informație.

De asemenea, apărarea a relatat, că disjungerea cauzei în privința lui Dobrov Alexandr a fost făcută contrar prevederilor art. 279/1 Cod de procedură penală, or, disjungerea cauzei în privința coparticipanților s-a răsfrâns negativ asupra efectuării depline și obiective a urmăririi penale și a cercetării judecătorești.

Totodată, a indicat apărarea, că în cadrul examinării cauzei în prima instanță, acuzarea a prezentat sentința de condamnare a lui Dobrov Alexandr în procedură simplificată, care în calitate de inculpat a declarat, că, la 05.04.2019 s-a întâlnit cu Pșenicinîi Artiom în sect. Botanica care i-a transmis suma de 700 euro pentru a-l

ajuta să obțină permisul de conducere, circumstanțe neverificate, fiind redată doar poziția inculpatului audiat.

La fel, Pșenicinîi Artiom nu a fost atras la examinarea cauzei penale în privința lui Dobrov Alexandr și între aceștia nu a avut loc nici o confruntare.

Prin urmare, consideră că prima instanță a pus greșit la baza sentinței de condamnare a lui Pșenicinîi Artiom, probe la cercetarea cărora părțile nu au avut acces în egală măsură.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2021, a fost respins ca nefondat apelul și menținută sentința primei instanțe.

4.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a ajuns la concluzia că inculpatul Pșenicinîi Artiom a săvârșit infracțiunea incriminată, însușind în acest sens argumentele și motivele furnizate de prima instanță.

Instanța de apel a considerat dovedită în afara dubiilor rezonabile vina inculpatului Pșenicinîi Artiom pe deplin prin ansamblul de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum ar fi: *procesul-verbal de ridicare din 20.08.2019 (f.d.67,69,70-86); procesul-verbal de examinare din 22.08.2019 (f.d.68); procesul-verbal de ridicare din 16.08.2019 (f.d.88.105); procesul-verbal de examinare din 29.08.2019 (f.d.91-104); procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație din 18.04.2019 (f.d.29-50); procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor (f.d.51); procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor (f.d.52-53); procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor (f.d.54); procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor (f.d.55); procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor (f.d.56); procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor (f.d.57); procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor (f.d.58); procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor (f.d.59-60); procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor (f.d.61); procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor (f.d.62); procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor (f.d.63); procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor (f.d.64); procesul-verbal de cercetare din 25.04.2019 (f.d.70-86).*

Referitor la elementele infracțiunii prevăzute de art. 326 Cod penal, instanța de apel a menționat că în speță, elementele infracțiunii prevăzute de art. art. 326 alin. (1¹) Cod penal au fost dovedite pe deplin în acțiunile inculpatului.

Deși inculpatul nu a recunoscut fapta incriminată, vinovăția acestuia se confirmă integral prin probatoriul administrat din care rezultă convorbiri (mesaje) prin intermediul aplicației „Viber” dintre Dobrov Alexandr și Pșenicinîi Artiom, cu referire la condițiile susținerii examenului pentru obținerea permisului de conducere (113 mesaje). Din aceste convorbiri reiese cert că inculpatul a dus

tratative și înțelegeri cu Dobrov Alexandr anume întru atingerea scopului urmărit de susținere a examenului pentru obținerea permisului de conducere.

La fel, instanța de apel a conchis, că în acțiunile inculpatului este prezentă pe deplin latura obiectivă a infracțiunii de trafic de influență, precum și scopul urmărit de inculpat, or din probatoriul administrat (convorbirile menționate supra) rezultă elocvent că, Pșenicinîi Artiom i-a promis, oferit și dat lui Dobrov Alexandr, mijloace bănești în sumă de 700 Euro, pentru a exercita influență asupra persoanelor publice care urmau să acționeze în vederea facilitării promovării examenului pentru primirea de către el a permisului de conducere de categoria „B”.

De asemenea, instanța de apel a constatat, că în acțiunile inculpatului Pșenicinîi Artiom este prezentă latura subiectivă a infracțiunii incriminate, care se caracterizează prin intenție directă, manifestată întru obținerea permisului de conducere în virtutea imposibilității susținerii examenului teoretic și practic pentru a obține permisul de conducere de categoria „B”.

Referitor la argumentul apărării, precum că inculpatul nu a avut dificultăți la susținerea examenului pentru obținerea permisului de conducere, instanța de apel a menționat, că deși prin certificatul prezentat în ședința de judecată, se constată că inculpatul nu a fost programat la careva probe în vederea obținerii permisului de conducere, faptul dat nu constituie un temei de achitare a lui Pșenicinîi Artiom, or, din probele administrate se confirmă că inculpatul a dus convorbiri cu Dobrov Alexandr, anume în vederea facilitării sale pentru obținerea permisului de conducere.

Deși apelantul consideră că inculpatul Pșenicinîi Artiom nu a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (1¹) Cod penal, deoarece în speță greșit s-a reținut vinovăția acestuia doar în baza probelor obținute în urma măsurilor speciale de investigații, fără audierea lui Dobrov Alexandr, instanța de apel a reținut că toate acțiunile de urmărire penală în privința lui Pșenicinîi Artiom au fost autorizate prin încheierile judecătorești, iar ca urmare probele ce au stat la baza învinuirii lui Dobrov Alexandr au fost transferate/autorizate și pe cauza penală de învinuire a lui Pșenicinîi Artiom, ceea ce denotă în consecință că probele cercetate în ședința de judecată, verificate prin citire în instanța de apel, sunt concludente, pertinente și utile pentru atragerea lui Pșenicinîi Artiom la răspundere penală.

Faptul că Dobrov Alexandr nu a fost audiat și nu are nici-o calitate procesuală în prezenta cauză, de asemenea nu-l exonerează pe inculpat de răspundere penală, în situația în care toate acțiunile de urmărire penală în privința lui Pșenicinîi Artiom au fost autorizate prin încheierile judecătorești, iar ca urmare probele ce au stat la baza învinuirii lui Dobrov Alexandr au fost transferate/autorizate și pe cauza penală de învinuire a lui Pșenicinîi Artiom.

Subsecvent, alegația apărătorului precum că la baza condamnării inculpatului s-a pus sentința pronunțată în privința lui Dobrov Alexandr, a fost respinsă de instanța de apel, or, din conținutul sentinței primei instanțe, reiese că la stabilirea

vinovăției inculpatului Pșenicinîi Artiom, au stat alte probe scrise pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, nerecunoașterea vinovăției de către inculpat, instanța de apel a apreciat-o ca o metodă de apărare și un drept de a nu se autoincrimina.

4.2. La capitolul individualizării și stabilirii categoriei pedepsei inculpatului, instanța de apel a evidențiat, că prima instanță a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77 și 78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită din intenție, de personalitatea inculpatului care anterior nu a fost condamnat și nu se află la evidența medicului psiholog sau narcolog.

Prin urmare, instanța de apel a concluzionat, că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului Pșenicinîi Artiom, v-a fi pe deplin atins, doar prin menținerea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 2000 unități convenționale, stabilită de instanța de fond.

4.3. Instanța de apel a apreciat ca fiind justificată și legală soluția primei instanțe privind dispunerea confiscării în temeiul art. 106 alin. (2) lit. a) Cod penal de la inculpatul Pșenicinîi Artiom a contravalorii (echivalentul în lei) a sumei de 700 euro, conform cursului oficial al BNM la data executării hotărârii ca valori valutare rezultate din săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, or suma bănească de 700 euro, a constituit obiectul infracțiunii săvârșite de inculpat.

5. Avocatul Pahopol Natalia în numele inculpatului Pșenicinîi Artiom în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia și rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Pșenicinîi Artiom să fie achitat de sub învinuirea înaintată.

În argumentarea recursului menționează, că instanțele de fond eronat au concluzionat că Pșenicinîi Artiom a promis, oferit și i-a dat în mun. Chișinău, în timpul și locul concret suma de bani în mărime de 700 euro lui Dobrov Alexandr, or acestea nu sunt probate și reprezintă doar presupuneri. La fel, nu a fost probat faptul, că Pșenicinîi Artiom i-a dat unei alte persoane o anumită sumă de bani în timpul și în locul indicat în rechizitoriu.

Apărarea menționează, că instanțele de fond s-au bazat exclusiv pe probe obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații, fapt ce contravine prevederilor art. 101 alin. (5) art. 131/2 alin. (1) lit. c) Cod de procedură penală, fără a asculta explicațiile participanților acestor convorbiri, nu au verificat ce s-a avut în vedere în discuții, și de sine stătător a interpretat sensul mesajelor.

La fel, instanțele de fond nu au relevat, care anume fraze demonstrează că Pșenicinîi Artiom i-a oferit, i-a promis, și i-a dat unei persoane necunoscute, o anumită sumă de bani în împrejurările descrise în rechizitoriu.

De asemenea, apărarea susține, că instanțele de fond s-au limitat numai la

enumerare probelor fără a intra în esența lor. Faptul că toate acțiunile au fost autorizate nu poate servi drept temei pentru a-l recunoaște pe Pșenicinîi Artiom ca fiind vinovat în comiterea infracțiunii incriminate.

Suplimentar, apărarea invocă, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de apărare în cererea de apel, fapt ce echivalează cu nerezolvarea fondului apelului. Instanța de apel nu s-a pronunțat asupra argumentului că inculpatul Pșenicinii Artiom a fost recunoscut vinovat doar în baza probelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații, ceea ce contravine prevederilor art. 101 alin. (5) Cod de procedură penală, fapt ce impune necesitatea casării deciziei și rejudecarea cauzei în apel, așa cum este prevăzut în art. 435 Cod de procedură penală.

6. Procurorul a depus referință la recursul declarat de partea apărării, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

În opinia procurorului, instanța de apel în mod concludent a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept, or, aceasta nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate în recurs.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Conform dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din conținutul cererii de recurs declarată, instanța de recurs atestă, că titularul acesteia invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o*

eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, instanța de recurs constată, că asemenea eroare nu se confirmă la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Totodată, conform prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

La caz, reieșind din esența criticilor invocate în recurs, se atestă că apărarea invocă versiunea potrivit căreia probele administrate la cauza penală, nu confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1¹) Cod penal.

Sub acest aspect, însă, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Însă cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform infracțiunii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către partea apărării, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

În acest sens, Colegiul penal atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat

probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpatului Pșenicinii Artiom în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.326 alin. (1¹) Cod penal.

Referitor la eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, potrivit căreia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, invocată de recurent, Colegiul penal constată că aceasta la fel nu poate fi reținută, deoarece apărarea a invocat supra versiunea potrivit căreia probele administrate la cauza penală, nu confirmă vinovăția inculpatului și existența faptei infracționale incriminate, în care sens a solicitat achitarea inculpatului, astfel că invocarea erorii de drept prevăzute la pct. 12) este una contradictorie. Mai mult, în acest sens instanțele de fond s-au expus în mod temeinic și deplin, considerând corectă încadrarea acțiunilor inculpatului în baza prevederilor art. 326 alin.(1¹) Cod penal.

Față de cele ce preced, Colegiul penal ține să menționeze, că instanța de apel, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, corect a ajuns la concluzia că faptele inculpatului Pșenicinii Artiom, în acest sens, întrunesc toate elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență, soluție care este descrisă la pct. 4-4.1. ale acestei decizii și pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, considerând că reiterarea acesteia nu este necesară.

Or, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*Helle c. Finlandei, hotărârea din 19 decembrie 1997; Garcia Ruiz c. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999*).

Reieșind din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la examinarea recursului declarat de către avocatul Pahopol Natalia în numele inculpatului Pșenicinii Artiom, nu au fost stabilite erori de drept care ar condiționa casarea deciziei contestate, impunându-se soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Pahopol Natalia în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții

de Apel Chișinău din 25 mai 2021, în cauza penală în privința lui **Pșenicinîi Artiom
xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **10 februarie 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecătorii

Diaconu Iurie

Boico Victor